

SUSCRIPCIÓ
Barcelona . Una pesseta al mes
Espanya . 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer . 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebueta

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPREMTA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Impremta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2.415

BARCELONA, DIVENDRES, 20 OCTUBRE DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

ELECCIONS MUNICIPALS

Embolica que fa fort

Si «El Progreso» no existís s'hauria d'inventar per amusemment públic, que diuen al Roselló. A les preguntes que li feiem dels dies enlla de la manera més divertida que pugui imaginar-se.

Temps enllà varem conèixer en un poble que no ve al cas dir com se deia, un pobre benic que responia sempre a tres quarts de quinze.

Si algú li preguntava: — Quina hora és?

— Tinc una germana que's diu Agna — feia ell mitg rient, amb el seu aire sense gaire pena.

«El Progreso» respon també amb la mateixa inocència. Nosaltres li preguntàvem per què els diputats radicals no prengueren part en l'interpel·lació contra l'aventura africana i «El Progreso» dona com a resposta que els diputats d'U. F. N. R. no s'han preocupat d'una manera en las Cortes de la derogació de la ley de Jurisdicciones, de la amnistia y de la guerra del Rif.

Això, a més d'una sortida de peu de llana és una falsedat, cosa gens sorprenent en les columnes de l'orgue lerrouxista. Perquè, deixant de banda lo de la llei de jurisdicciones, que no podien pas tenir la pretensió de fer derogar vuit diputats quan no ho conseguiren quaranta, en Salvatella ocupà dels presos poc abans de tancar-se les Cortes com tothom recorda i en Rodés prengué part en l'interpel·lació contra la guerra d'Àfrica, essent publicat el seu discurs en aquestes columnes.

Y tota la resposta d'«El Progreso» és pel mateix estil. Diu que combatent als homes de la Conjunció Republicana Socialista perquè vingueren a Barcelona a combatre el partit radical i no la guerra; que ell, l'orgue lerrouxista, no volgué parlar de la guerra perquè nosaltres la combatem però apor les suposades gestions mercantils d'un diputat nacionalista.

Tot això no val la pena de comentar-ho. Lo que sí cal recollir és l'afirmació de que «El Progreso» no ha suprit mai cap telegrama referent als combats de Melilla. An això hem de dir que «El Progreso» no ha donat mai les baixes que hi hagué en els combats sostinguts entre'l 4 y el 5 de setembre; que'l telegrama donant compte del combat sostingut el 7 del mateix mes no el publicà fins l'endemà d'haver-se rebut a Barcelona, malgrat tenir la mateixa informació telefòrica del «Noticiero» que'l publicà l'hora deguda; que quan s'enviaren reforços a Melilla va donar no més la xifra oficial, sense parlar de la xifra veritable, molt més alta, que donaren tots els altres diaris de Barcelona. Y tot això senzillament per evitar que's seus llegidors s'interessin que al Marroc hi havia guerra, malgrat lo que «El Progreso» assegurava, per complir els seus pactes amb el Govern den Canaletes.

Una altra cosa. «El Progreso» diu que l'«Emilià» vingué a Barcelona per enterar-se de les manobres de certs agents provocadors y no a portar les ordres terminants den Lerroux, contraries a tot moviment de protesta contra la guerra. Però en canvi, unes quantes ratlles més avall vol donar a entendre que les colles que anaren a fer parlar les impremtes dels diaris el dissabte, quan la vaga estava senyalada pel diàleg, sortien dels centres obrers. En què quedem?

Resulta, que queden en peu totes les acusacions incògnites en les preguntes que feiem hi ha dos dies. Y «El Progreso» no podrà contestar-les per més que fassi. Té's seus inconvenients així d'estar a sou dels Govers y volere presentar com a terrible revolucionari.

El senyor Cambó

Ha tornat de Madrid el senyor Cambó. Llegim que ha conferenciat amb el governador civil.

Y diu «La Prensa», que entre's polítics se dona gran importància a la dita conferència.

LA CAMPANYA DEL RIF

Per l'acabament de la guerra

Com que potser a nosaltres no ens ho deixaria dir la censura, copiem de «El País», de Madrid, lo que aqueix diari diu sobre la necessitat de que's posi fi a la campanya del Rif. Heusquí uns fragments d'un article darrerament publicat pel confre maridany:

«Porque suponemos que no se propondrá el Gobierno perpetuar en Marruecos una campaña semejante a las porfías que mantuvimos en Cuba y Filipinas. Defendamos allí un territorio nuestro, patrimonio, descubierta y dominado por generaciones de españoles, y estaba disculpado el empeño de conservarlo, no sin que contra él militaran grandes patriotas, como Prim y Pi y Margall, que de haber podido, hubieran abandonado colonias que tanto nos costaban y nada nos producían, y que, a la postre, fueron causa de nuestra ruina.

Aquí no se trata de eso. El Rif no es nuestro, no tenemos derecho que alegar a su posesión; nos lo disputa el sultán, no nos lo otorga de buen grado Francia, los caballos lo defienden fusil en mano. Es, además, un pedregal improductivo. No hay allí ninguna ciudad, ni grande ni pequeña, que pueda servir de base de operaciones militares en la guerra, ni de operaciones comerciales en la paz. Sólo tiene el Rif como admirador al doctor Maestro, que ignoramos si ha visitado aquella comarca o si sólo la conoce por sus excursiones al través del mapa.

No merece el Rif una campaña de más de tres meses. Pensar que hemos de continuar más tiempo una lucha estéril, por más que pudiera ser gloriosa, fuera insignificante, de que no creemos capaz a este Gobierno.

La convergencia dels odís

Altres cops se repeteix el mateix curiós fenomen. Heusquí com, novament, en mitg de les passions de les batalles polítiques, els tres de dos agrupaments — el dretista y el lerrouxista — més que creuarse entre l'un y l'altre, convergeixen. Tiren amb dós, principalment, sobre l'Esquerra catalana.

Es aquesta la convergència dels odís. De la dreta y de l'esquerra ens venen els atacs, prenyats de veritat, formidables.

No ens espanten, però. Aqueix fenomen depèn d'un instint dels nostres contraris. Els ideals de l'Esquerra, en la seva doble florència de nacionalisme y liberalisme, estan cridats a guanyar les futures y definitives victòries. Y tant les forces de reacció com els explotadors de la demagogia, tendeixen vagament en l'Esquerra el seu veritable enemic, que fatalment els ha de vèncer.

Aquesta convergència dels odís és la més segura senyal de que ocupem en la política catalana una ferma, una inexpugnable posició.

El jovent conservador

La «Juventud Conservadora», presidida per don Eusebi Díaz, ha acordat sumarse a la coalició de dretes; però, segons diu el diari «Las Noticias», ho ha fet amb l'expressa reserva de discutir, passades les eleccions, alguns punts fonamentals sobre's quals descausa l'esmentada coalició.

Sembla que'l jovent conservador no està conforme amb certes condicions que preté imposar a les dretes la Lliga Regionalista.

Mar de fons

Tallem de «La Prensa» y enginem, sense comentaria, aquesta notícia política:

«Parece que dentro de la conjunción de las derechas hay mar de fondo por si entran en ella o no determinados elementos, lo que sumado a las complicaciones normales que son características de estas uniones, hacen pasar muy malos ratos a sus conspicuos directores, haciendo menudear las conferencias entre ellos, y dando origen a similitud de comentarios que cada cual hace a medida de su gusto o de sus deseos, llegando con ello y con la reserva misteriosa, aunque inocente, de muchos que quieren aparecer que todo lo ignoran o crear un verdadero estado de orientación política, dando margen a un sin fin de noticias que, repercutiendo en la masa, podían ser causa por cansancio de los más de verdaderos sorpresas el día de las elecciones.»

Els dretistes y's lerrouxistes

Un diari local posa en boca d'un polític al qual califica de prestigiós, les paraules següents:

«Respecto a la conjunción de las derechas, en cuanto a la Lliga se refiere, el resultado de la conjunción es atenuar positivamente su sentido catalanista y poner en grave peligro su independencia política.

En cuanto al partido conservador gana positivamente con la conjunción pues le permite de aquella actuación de partido caquista y le permite entrar desde luego en una activa vida política que antes le hubiera sido imposible y llegado el caso de que vea sus propias fuerzas organizadas poderse lanzar desde luego a la lucha como partido arrastrando así elementos importantes del resto de las derechas.

En cuanto a los radicales de persistir este bloque, de llevarse a efecto la conjunción, de celebrarse las elecciones, y no se asombrar usted de que lo diga en terreno condicional pues no tendría nada de particular que así sucediese, perderán algunos elementos obreristas y ese gran núcleo que votaba con ellos porque creían al partido radical el único partido español dentro de la política local de Barcelona.»

«PROBLEMES FONAMENTALS QUE PLANTEGEN A LA CIUTAT DE BARCELONA LES PROPERES ELECCIONS»

Conferencia del Sr. Lluhi Rissech al Centre Nacionalista Republicà

La paraula de l'illustre president del C. N. R. és sempre escoltada amb avidesa y aplaudida amb entusiasme. Però si alguna vegada aquesta avidesa y aquest entusiasme havien d'arribar a la religiositat y al deliri, era anit. Les circumstàncies crítiques per què atravesava la nostra política; l'ansietat que despertava en la nostra gent l'anúnci de la propera lluita; l'iniciació de divergències d'una banda, y d'altra la paraula eloqüent, precisa, categòrica, fulminant del senyor Lluhi Rissech foren les determinants de l'èxit, les promotores de l'entusiasme frenètic que ahir hi havia en el Centre Nacionalista Republicà.

La conferència del senyor Lluhi va semblar curta, curíssima a tothom. Ja feia temps que s'esperaven paraules ben clares, sense habilitismes ni subterfugis y el senyor Lluhi sapigué dir-les. A cada parrafada s'ajuntaven les mans de l'auditori en un aplaudiment enorme; a cada afirmació renaixia en els cors l'esperança d'una acció feconda y d'una victòria definitiva.

A un quart d'onze va pujar el senyor Lluhi a la tribuna del Centre. Un llarg plaquiment de mans el saludà y tot seguit tementos a parlar l'illustre quefe de la minoria federal nacionalista de l'Ajuntament.

«En l'estat de greu perturbació — comença dient el senyor Lluhi — en que's troba l'ànima de la ciutat de Barcelona, he estimat indispensable donarvos aquesta conferència amb el sol objecte de contribuir amb les meves forces a que aqueix estat de perturbació desapareixi.

Jo crec que'l sol perill que nosaltres temem de les properes eleccions, estriba en aquesta perturbació contra la qual hem de reaccionar prèviament.

Hi han tres grossos problemes plantejats en l'hora actual a la ciutat de Barcelona: el problema de l'antilerrouxisme; el perill d'un triomf de les dretes; y la necessitat de la destrucció dels germens de perturbació que fan impossible la vigorositat de l'U. F. N. R.

Analisem aquests tres problemes. El de l'antilerrouxisme, únic fruit deixat per aquell memorable moviment patriòtic de la Solidaritat catalana. Recordeu que aleshores no era més que un incident, un episodi d'aquell formidable alament del nostre poble, el de destruir el lerrouxisme. El lerrouxisme era una cosa lleu, comparada amb la grandiositat de la nostra Patria en marxa.

La Solidaritat se va destruir, y per dissort aquell episodi, aquell incident ha persistit y s'ha aixamplat y encara domina avui en la conciencia de nostra Patria.

Doncs bé: nosaltres, els solidaris d'ahir, els que com ahir lluitem per la derogació d'aquella abominable llei de jurisdiccions, que sentim viu com sempre en nostres cors el sentiment patriòtic, diem que no podem mantenir la nostra actuació merament sobre'l sentiment de l'antilerrouxisme.

Aquest sentiment antilerrouxista és una mena de destructor, de monopoli, de pabelló de les dretes. Les dretes no actuen lleialment, francament, aixecant la seva bandera pròpia; no diuen que la seva actuació és de munió conservadora, antiliberals, antipublicans; volen agafar per la lluita aquesta bandera de l'antilerrouxisme y amb aquesta bandera, amb aquest pabelló, obren la seva única mercaderia: que és la de voler governar Barcelona en sentit reaccionari. (Grans aplaudiments.)

Aquest sentiment antilerrouxista és perturbador de la política general de la nostra ciutat, no sols perquè domina a les dretes, sinó perquè hi han elements d'esquerra que se deixen portar per ell.

Es també un sentiment negatiu, perquè essent fonament pertorbador és, per lo tant, estèril. Y, finalment, lo que és més trist encara, per a aquest sentiment antilerrouxista és contraproduent perquè no té base, perquè la seva aspiració ja està virtualment lograda.

La seva aspiració és la de que el lerrouxista no conservi la majoria en nostre Ajuntament. Doncs bé; jo us dic: o la ciutat ha perdut el seny o el lerrouxisme no tindrà majoria, perquè sigui qualsevol el resultat de la propera lluita, és impossible evitar que el lerrouxisme perdi el domini de la ciutat que virtualment ara'l poden donar ja per perdut, lluitant com vulguin les dretes y les federals nacionalistes.

Però que mantinguessin la majoria fora necessari que les dretes o nosaltres ens dividíssim, però si complex de les dretes tothom y tothom de l'U. F. N. R. complex, jo us dic que'l copo de fet que's realitzarà en alguns districtes farà impossible la continuïtat d'una majoria lerrouxista en nostre Ajuntament.

Y si és així, com es en la conciencia de tothom, és contraproduent, com us deia, aquell sentiment, perquè va a logar una cosa que ja ho està. Però ademés ho és també perquè no hi ha res tan funest en la vida d'un poble com l'acoblament de tothom contra un grup. Si feu marxes, aquests marxes faran proselitisme. Si acorreu a un grup, aleshores aquest grup serà la símbol de l'idea de Llibertat.

Nosaltres, ciutadans, no hem de voler combatre al lerrouxisme aliats amb conservadors y carlins sinó amb la bandera nostra, catalana y republicana. Y això fora vèncer o pera caure, que la derrota moltes vegades no és més que l'incident d'una batalla. (Llargs aplaudiments.)

El segon problema que és l'obsessió de molts ciutadans, fins de part dels lerrou-

xistes, és el de que la ciutat caigui sota el govern de les dretes.

Jo us dic, ciutadans, que aquest perill de les dretes, aquest problema de les dretes an a m'ím té absolutament tranquil. No tinc cap temensa. És veritat que les dretes han realitzat el miracle de poder sumar partits heterogenis y fins de poder enllanar a homes d'esquerra, és veritat que la ciutat perturbada com està no hi veu clar en aquest problema de les dretes; vosaltres poder també preguntar: ¿per què aquest problema de les dretes no ens ha de fer temer, perquè no ha d'impressionar-nos el perill d'una gran desgracia?

Ah, ciutadans! Barcelona no ha estat mai conservadora, la ciutat és liberal; an aquí no hi ha classes que representin un sentit conservador de govern. El nervi, el motor de la vida ciutadana és la classe menestral, tradicionalment, corament liberal, unida amb l'esperança d'una forma de renovació representada per la classe obrera. (Molt bé.)

Podrà ser que treguin dos regidors més o menys, fins podria arribar un dia que escallessin la majoria consistorial, però això seria passatger, efímer. Cap govern solit, que és així un govern, no el constituïm mai la Lliga ni les dretes. El 25 per 100 màxim de la votació que dona la ciutat es para la dreta; el 75 per 100 restant es tot esquerra. Mentre jo no vegi constituïr-se classes conservadores amb sentit y força de govern, jo no les temeré. Y les temeré menys, pensant en una cosa que ara no's vol veure: la de que dintre'l conglomerat de les dretes hi han forces agressivament antiliberals (molt bé, molt bé) que algun dia han de topor amb aquells que conserven l'amor a Catalunya en els seus cors. Y com que'l sentiment de la ciutat, la terra y els arbres, la historia y la vida de la ciutat nostra són catalanistes, poques garanties de permanència pot tenir un conglomerament que tingui elements oposats a la conciencia ciutadana. (Aplaudiments.)

Queda el problema de les esquerres: els radicals, els obrers y nosaltres. Jo vull deixar de banda en aquesta conferència, però no allargaria massa, el problema obrer de nostra ciutat. Jo confio en que fatalment els nostres obrers s'organitzaran en partit que sabrà representar y practicar les seves aspiracions, els seus ideals de demà.

Quedem els radicals y nosaltres. La posició és aquesta: o bé a la ciutat de Barcelona se fondran aquestes dues forces o bé l'una devorará a l'altra, perquè en la ciutat no hi ha marge pera aquestes dues forces republicanes oposades. Quan aquesta unificació se realitzi, serà l'hora de la mort o pera en Lerroux o pera nosaltres.

Examinem fredament la situació. Ens podem unir nosaltres amb els radicals? Ah, si nosaltres sabéssim manipular en les plataformes electorals, si volguéssim recórrer a excuses, com la de la defensa dels drets de llibertat, potser sí. Nosaltres podríem anestesiar el nostre catalanisme en honor a la Llibertat y a la República. Al fi y al cap no fariem més que seguir l'exemple que'ns han donat altres, aquells que han anestesiat son catalanisme pera... (Ovació perllongada que no deixa sentir el final del paragraf.)

No; o els radicals cambien com una mitja, cambien d'ànima, o mai nosaltres podrem convergir amb ells. Y aixó per quatre raons. Perquè fora una abdicació nostra, perquè la resultant d'una fusió amb ells seria una resultant antiliberals y nosaltres no podem ni devem plegar mai la bandera catalana. (Aplaudiments.)

Una segona raó, que jo crec definitiva, consisteix en que'l lerrouxisme és un mal administrador, té una incapacitat ingènita pera exercir dignament, fructuosament el govern d'una ciutat com Barcelona. Es un partit d'ineptes y d'incapaces, com ho ha demostrat la seva funestissima obra a l'Ajuntament. (Grans aplaudiments.)

Tercera raó. El partit radical no representa cap esperansa ni cap vigorositat pera el partit republicà ni pera les classes obreres de Barcelona ni de Catalunya, ni d'arreu d'Espanya. Ans al contrari, el lerrouxisme és el major dissolvent de les forces progressives de Catalunya y d'Espanya. (Molt bé, molt bé.)

Darrera raó. El lerrouxisme no és un partit polític, no és una democracia gran o petita, sinó una clientela, una petita secta d'aquest home o d'un altre. El lerrouxisme és en Lerroux y no més que en Lerroux, tant que tot el partit sembla una pel·lícula cinematogràfica de la vida d'aquest home. (Rialles y veus d'aprovació.)

Un partit que no és un partit, sinó una clientela d'un home, sense cap arrel en la ciutat, no ofereix cap solvencia pera el pacte y per lo tant és impossible poder esperar cap aliansa amb ell.

No. Hem de seguir la lluita: ells apelant davant del poble, nosaltres bregant amb ells y sospirant pera pèndrels de la mà aquest govern que detenen. La topada vindrà per força; la guerra ha d'esser sense quarrel; o ells seran vençuts o ho serem nosaltres, perquè arribarà el moment de la constitució d'un sol partit que representi els sentiments liberals de la nostra classe mitja, la força de l'intel·lectualitat nostra y les esperances de la classe obrera que la llei del temps fassin realitzables.

Jo crec que no m'equivoco. Jo tinc una fe especial, si vultu cega en el nostre triomf per sobre del lerrouxisme y en la destrucció d'aquest, cabalment perquè aquest és en la seva actuació, essencialment, inevitablement antiliberals y en la nostra actuació som genuïnament un partit català.

Nosaltres hem de tenir la sort y la trassa de fondre y santejar aquestes idees mares de la ciutat de Barcelona: la força patriòtica y la força liberal.

Mentres nosaltres afirmem substancialment

dues coses: Catalunya com a nació, dient-ho clar com els irlandesos (Molt bé, molt bé, aplaudiments nodris), y una afirmació de llibertat, estem segurs de la victòria, perquè ells representen el 90 per 100 de les forces esquerranes que actuen a Barcelona.

Per lo tant, an els tres problemes podem contestar amb tres afirmacions: l'antilerrouxisme sols és perturbador y contraproduent; el govern de les dretes o no serà o serà efímer perquè mai la ciutat serà seva y en quant a l'organització definitiva de les esquerres serà la formació d'un nucli obrer defensor dels ideals y aspiracions de classe y un nucli polític que ampararà aquestes aspiracions en lo que tingui de realitat feconda y no de somnis.

Y en aquest duel nosaltres guanyarem si aleshores som intensament nacionalistes y republicans.

Amb aixó jo donaria, jo la dono virtualment per acabada la meua conferència. Però ara potser algú preguntarà, com pregunta tota la ciutat: què passarà el dia 12 de novembre?

Jo no valga a fer vos calendas; jo valga a dirvos lo que passaria si nosaltres estiguéssim disciplinats, si haguéssim pogut fondre en un sol y potent cos, l'aspiració liberal de l'ànima catalana. Si nosaltres fóssim un cor jove amb una ànima jove; si tinguéssim la fortuna d'esser un partit electiu y no nominal, sense discolors, sense rebels, sense gent que pertorba y fa mosa, nosaltres hauríem tingut la victòria en aquestes eleccions. (Llarga y entusiasta ovació.)

Jo m'imagino que's partits democràtics tenen una doble missió com deuen tenir els exèrcits: una en temps de pau, una altra en temps de guerra.

En temps de pau, els partits democràtics, han de discutir, han d'exposar opinions noves, fer proselitisme. En aquest període es lícita la defensa d'una opinió singular, es lícita, es fins ventajosa una dissidència ja que aquesta pot marcar el camí que en definitiva hagi de seguir el poble.

Però tot això en temps de pau! En temps de guerra l'actuació és ben bé una altra. Figureu-vos un exèrcit, el millor exèrcit, un d'alemany, el del general Kurold, y imagineu també que en el moment decidit s'entregués en exposar opinions personals, en disgregar el conjunt pera agruparse a l'entorn de banderes, en fomentar l'indisciplina, y veurieu com aquest exèrcit seria vençut per flacs, per debils que's seus enemics fossin. (Aplaudiments.) Doncs lo mateix que en els exèrcits, passa en els partits: en els moments de la batalla no hi ha res lícit si alguna contra la disciplina. (Més aplaudiments.)

Si això no se fa, passa com en les darreres eleccions provincials que a força de canviar les excolecions de la dreta y la fortessa de la dreta y la bondat de la dreta, y de valuer la victoria de la dreta, va anar-se infiltrant en els nostres homes un amarg esperit de tristesa que va llevar entusiasme a la campanya.

Es precis que's termes s'aceleren; que les divergències se marquin; així sabem d'una vegada si aquestes són prou fortes, prou decisives pera trencar l'U. F. N. R. o bé de la solució no sortirà la nostra democracia intimament, definitivament unida d'esperit y d'acció pera presentar batalla als nostres enemics. (Ovació.)

Jo us soc franc. Jo deitjo, jo voldria una victoria, pera aplicar el govern de la ciutat a la realització del nostre ideal, però us confesso que no m'espera pas una derrota, que no m'esperen pas cent derrotes. Quan me diguin que pera guanyar un regidor més, un diputat provincial més, un diputat a Cortes més, tinc que fer claudicacions del meu catalanisme o del meu republicanisme, respondré ara y sempre que me's estimi perdre. (Gran ovació.)

Però, quan prescindiu d'aquestes petites, algú planteja un problema fondo, especial pera la vida de la ciutat, quant algú exposa una idea, ofereixi una solució, marqui una via petita profit de la nostra Barcelona, llavors se realitza la convergència, llavors col·laborem, llavors els que treballen pel bé de la ciutat treballen junts en nosaltres, un dipensor y un aliat, (Ovació delirant que dura llarga estona; la gentada a peu dret no's causa d'acclamar a l'orador que reb vivíssimes mostres de felicitació y simpatia.)

Notes polítiques

A la memoria de l'Orobitg

El dissabte al vespre en el Círcol Republicà de la Plassa del Teatre, 2, tindrà lloc una vetllada pera tributar un homenatge a la memoria de l'Enric Orobitg.

A l'acte hi assistiran les personalitats més prestigioses de l'U. F. N. R.

David Ferrer & Companyia - (S. en G.)

CALOR Moderns radiadors de vapor per gas.

FRED... Màquines frigorífiques y pera fer glas

FOC..... Bombes y material pera bombers.

AIGUA Instalacions pera aixecar-ne.

Carrer de Cortis, núm. 586 - Barcelona.

ECOS

DEL joc, com de tota immoralitat, tot hom ne sab alguna cosa. Perdonis aquesta afirmació el senyor Rucabado, y si no's absol amb tota confidència llegirem la catilinaria que'ns llessi, una d'aquelles catilinaries seves, tan admirables en longitud, latitud y profunditat. Per què no hem, doncs, de saber alguna cosa del joc y ferne un eco?

Sentra a la Rabassada, a qualsevol temple, capella o catacumba de la religió de l'Atzar, y després d'examinar la taula pintoresca y multicolor, després d'uns minuts sentiu com trenca el silenci espés de la respectable assemblea una veu que diu en castellà el rebó o bé el siete. Aneu a un altre no menys respectable conclave y torneu a escoltar una altra veu castellana: «el nueve azul o el cuatro encarnado». Seguiu la marxa y ara és el clàssic chagan juego, señores. Passa un moment y checho, repeteix la mateixa veu.

Els escorpions, els jugadors, els que miren, els que perden y els que guanyen, tothom parla en castellà. El català se sent pronunciar vergonyosament entre llavis y gal·robé mal ressona fort en la sala.

Podem, doncs, anar a una conclusió que tranquil·litzi al senyor Rucabado: El castellà és l'idioma oficial de les cases de joc.

TROBEM al en Bagaria. Colrat el rostret pel sol de Mallorca, se reforsa la seva silueta de mulato. En un recó de la Maison, en Bagaria parla, gesticula. Per què en Bagaria sempre és el que té la paraula? — ens deia després un amic. — Perquè en Bagaria és la exuberancia instintiva y perquè és ingenu y els ingenus generalment pateixen d'incontinència verbal.

En Bagaria, com molts caricaturistes, volia triomfar amb la pintura, per considerar la caricatura art epidèrmic y d'entreteniment. Però ha pintat y ha vist que lo pintat no era bo, o al menys no tenia la perfecció pol·guda. Però l'optimisme den Bagaria és ample com els gests dels seus braços y torna a la caricatura creient amb ella més que abans. «Este convensut que una gran caricatura és superior a un gran retrat».

Y parla, parla... Dintre de set dies se'n va a Madrid. «Vaig amb diners — confessa — y en el bagul porto tantes elegancies com un casat de nou fill de fabricant. Una vegada a Madrid publicaré un llibre. Se titula «Memories d'un caricaturista», y en ell hi haurà totes les rances, totes les lultes, totes les teories, totes les observacions den Bagaria. Un caricaturista pot esser un gran observador y un gran psicòleg. «A Terrassa — diu — vaig patir molt, perquè tots els fabricants s'assemblaven. Està bé. La frase aquesta és un llibre».

Després farà caricatures. La primera la del rei. Y del rei baix, tothom: grans d'Espanya, embaixadors, acadèmics, ministres, toreros, literats, actors, clubmans, chidalgos, capitans d'húsars. Però no's subjectarà als capritxos dels caricaturists. En Bagaria vol manar.

Nosaltres creiem en el triomf de tots els catalans que surten de Catalunya. En Bagaria triomfarà a Madrid més, molt més que aquí. «Y fora de Catalunya, me l'estimaré més».

STEM en ple recrudescement cinematogràfic. Les pel·lícules sentimentals de set o vuit kilòmetres atrauen a les multituds, y a la porta de la Bohemia, de la Walkyria, del Circo Barcelonés, del Doré, la gentada s'agomola y fins, com l'altra tarde en un d'ells, se reparteixen cops de garrot.

Y en les botigues de postals no's troba ni un retrat den Max-Linder, el protagonista de tantia farsa, de tanties escenes cinematogràfiques. Les dones el compren com si fos un heroe romàntic. Y ja hi ha qui va al cine a admirar personatges, com van al teatre a suspirar per un actor o a l'Església a sentir la missa o el sermó del capellà que té uns ulls dolços y una veu suau com una veu de xicot que's declara.

Aixarop de Fostat de Gals gelatinós

CASADESÚS

del Dr. CUIKART

TÓNIC, RECONSTITUENT

De gran valor a l'època de la creixença dels nens, a 50 ptes. en farmacies y Arc del Teatre, 21, Barna.

L'Advocat B. TONA XIBERTA

ha traslladat el seu despaig al carrer Mendizábal, 19, 2on, 2na

Oficines electorals

OFICINES CENTRALS

Centre Nacionalista Republicà

Pelut, núm. 42, principal
Queden obertes al públic les oficines d'informació electoral d'aquest Centre, tots els dies, de deu a una del matí i de tres a onze de la nit.

Les llistes són sols rectificades, registe pels domiciliats que tenen els electors en 1907; així fa que aquests deuen procurar informarse amb temps a fi d'evitar les aglomeracions dels darrers dies, que dificulten el bon servei. Igual preg se fa a les cases de comerç que tenen la costum d'enviar relacions per informar.

El president de les "Tausles electorals, adjunts i suplents que designin informarse al seu càrrec, poden passar per la Secretaria del sudit Centre, on se'ls donaran tota classe d'explicacions pel millor compliment del seu començ.

Centre Català Republicà Federalista, carrer Alt de Sant Pere, número 2, principal. Hores d'oficina, de deu a dotze del matí; de tres a cinc tarda i de nou a onze vella.

En aquesta oficina i a totes les seccions dels deu districtes municipals de Barcelona, se prega a tots els que s'inscriguin amb la U. F. N. R. se serveixin deixar nota de tot lo que fassi referència al cens electoral i que pugui ajudar a l'esclareixement que per la purificació del cens venen treballant les oficines de districte. Puig, aquesta oficina central farà a mans de les oficines de districte tots quants dades se li presentin, tin.

DISTRICTE SEGON

(Baix de Sant Pere, 38, principal)

En aquesta oficina, que ha vingut funcionant tot l'any, hi han quedat exposades les llistes electorals corresponents a les 30 Seccions de què es compon aquest Districte i que han de servir per a les properes eleccions de regidors.

En la mateixa s'estan formant extenses relacions de les defuncions, canvis de residència, canvis de domicili, etc., d'inscripció en les esmentades llistes, per evitar suplantacions en dies de votació.

El ciutadà a quins interressi sapiguer si figuren en les llistes o puguin proporcionar algun dade sobre qualsevol elector, són pregats de passar per l'oficina, de nou a onze de la nit.

DISTRICTE TERCER

La comissió municipal d'aquest districte, desitjosa de realitzar una purificació del Cens del mateix, ha obert una oficina electoral en l'hostatge del Centre d'U. F. N. R., tots els dies de vuit a onze de la vella, en la qual se facilitaran tota classe de detalls als inscripció; pregant als que s'inscriguin amb nostres ideals se serveixin posar en coneixement de la mateixa tots els dades que tinguin, referents a l'expressat objecte o deixar-ne nota en dit domicili social a qualsevol hora del dia.

DISTRICTE QUART

(Diputació, 333, baixos)

En les oficines que s'han montat en el C. N. R. d'aquest districte s'està treballant activament en la rectificació del cens, i en l'ordenació del treball preliminar a la llista que s'apropa.

Si alguna persona té interès en averiguar quicòm referent a les eleccions en aquest districte pot acudir a les oficines del C. N. R. del districte IV, que estan obertes a disposició dels ciutadans, cada dia, després de sopar.

C. N. R. de Gràcia (carrer de la Llibertat, número 2 i 4). Tots els dies de deu matí a dotze nit.

DISTRICTE QUINT

L'Ateneu Integral de U. F. N. R. del Districte V posa en coneixement dels seus consells i correlacionats que ha obert una oficina electoral que funcionarà tots els dies de les quatre de la tarda a les onze de la nit.

Al mateix temps prega a tots els correlacionats que se serveixin aportar els dades que reguin convenient per a major claredat en la purificació del cens.

DISTRICTE SISE

Consell de Cent, 264, baixos

La comissió municipal d'aquest districte, desitjosa de realitzar una veritable purificació del cens del mateix, continua els treballs que ja feia temps venia realitzant l'oficina que tenia montada el Centre d'U. F. N. R. d'aquí, per a la realització d'aquí fi, i ara aquesta Comissió, donada la proximitat de la vinent llista electoral per imprimir major activitat a diu treballs, prega i demana a tots els que s'inscriguin amb els ideals del partit, se serveixin aportar els dades que tinguin relacionats amb l'expressat objecte, o deixar nota dels mateixos en el domicili d'aquesta Comissió.

DISTRICTE SETÈ

Foment Republicà Català de Sans. En el local d'aquesta Societat (Passatge de Cros, número 5), tots els dies, de tres a sis tarda i de vuit a deu vella, estaran obertes les oficines electorals.

Se recomana a tots els ciutadans que tinguin interès per la purificació de la llista electoral i desitgin dades o vulguin proporcionar-los per a realitzar una veritable purificació del cens que passin a les hores indicades per dites oficines.

La comissió electoral de dita Societat treballa amb gran activitat havent organitzat un Diccionari electoral i està ultimant importants treballs de purificació del cens.

Centre d'Unió Republicana, Marqués del Duero, 88. Tots els dies, de les deu matí a les dotze nit.

El C. N. R. del Districte VII (Rosal, 31, primer) ha obert unes oficines electorals a les quals poden acudir tots els veïns de les barriades del Poble Sec i Sant Antoni que desitgin saber si figuren en les llistes del Cens o vulguin fer alguna reclamació pertinent per manca d'inclusió.

Dites oficines estaran obertes tots els dies, de nou a deu del vespre.

DISTRICTE NOVÈ

Avens Nacionalista Republicà, Doctor Sampans, 90.

Dies de feina, de vuit a onze de la nit. Dies de festa, des de les dues de la tarda.

Círcol Republicà Autonomista Català del Camp de l'Arpa, Mallorca, 614. Dies de feina, de vuit a deu de la nit. Dies de festa, des de les dues de la tarda.

Centre Democràtic Republicà Federal de Horta, Progrés, 8.

Dissabtes, de vuit a deu de la nit. Dies de festa, des de les dues de la tarda.

Associació Autonomista Republicana (Cal Geig). Dies de feina, de vuit a deu de la nit. Dies de festa, des de les dues de la tarda.

DISTRICTE DESE

Ha quedat oberta en el Centre Federal Nacionalista Republicà del Clot. Tots els electors del districte podran venir a enterarse de si són a les llistes o proporcionar algun dade.

Hores d'oficina: dies feiners, de vuit a deu; dies festius, de tres a dotze.

En el Centre Autonomista Republicà del districte X s'hi han establert també unes oficines d'informació electoral, essent les hores de despaig de nou a onze nit, dels dies feiners, i de tres tarda a dotze nit, dels festius.

Ateneu Pi y Margall

DE LA BARCELONETA

Dispensari Mèdic

Públic Gratuït

Visita diària de sis a set de la tarda

Dilluns i dimecres: doctor F. Moreu; malalties de la gola, nas i orelles.

Dimecres i divendres: doctor M. Farreras Munner; medicina i cirurgia.

Dijous i dissabtes: doctor Pere Fontana; malalties dels ulls.

Dijous i dissabtes: assistència a parts i malalties propies dels mateixos, a càrrec de la cirurgiana donya Isabel Rabassa Boill.

ESPECTACLES

TEATRE ROMEO

Companyia còmic-dramàtica de l'eminent primer actor

RICARD CALVO
Primera actriu LOLA VELAZQUEZ
Avui, divendres, DIA DE MODA, nit, a les nou. Primer, segona representació del graciós diàleg còmic en un acte, de Nicanor Fuga i Bartomeu Izquierdo.

CASAMIENTO POR SORPRESA
Segon, segona representació de Thermosa comedia en 3 actes i en prosa, del genial Jacinto Benavente, titulada.

EL NIDO AJENO
Demà, dissabte, primera representació del precós drama en 4 actes i en vers, de l'immortal poeta José Zorrilla, «El zapatero y el rey», encarregant el personatge del Rey don Pedro l'eminent primer actor Ricard Calvo.—Dimecres, dues grans funcions.—Se despatxa a complicitat.

Teatre Tivoli Avui, funció de circo equestre. CHARLES MATTHEUS, campió saltador, LOS 3 VICTORIELLS, GRAIS.—Detalls per cartells.

EDUARDO (Teatre de Catalunya).—Companyia Lara-La Riva.—Divendres: «El comediante», tres actes, «Caridad», i el jueguet còmic, «Un crimen misterioso».—Dissabte: «Los señores» i «El Paraiso».—Dimars: estrena de «Nuestro compañero en la prensa».

Teatre Nou Avui, divendres, a les quatre, senzilla, les quatre, senzilla, 20 cèntims, 3 actes, 3 primer, «Pantallones en danza»; segon, «Invasión militar», els dos últims de riure; tercer, «Molinos de viento», per la Baillo y Rojo.—Nit, a dos quarts de deu, gran funció, 30 cèntims: primer, «La marcha de Cádiz»; segon, «Pajaritos y flores»; tercer, estrena de l'entremetiment en un quadre, de L. Linares Hernández, «Entre tejados»; quart, «Nuestro compañero en la prensa».

Las hijas de Lemnos nou èxit; 6 preciosos decoracions; riquíssim vestuari i atres.

TEATRE SORIANO.—Avui, divendres, tarde, no hi ha funció per donar lloc a l'assaig general de «Lirio entre espinas».—Nit, a dos quarts de deu, funció sencera, entrada 30 cèntims. Primer, «La canción de la Gloria»; segon, «El género alegre»; tercer, debut del primer actor Emili Armengol i estrena a Barcelona del episodi en un acte.

LIRIO ENTRE ESPINAS

de Martínez Sierra, amb un número de música del mestre Giménez (exclusiva d'aquesta empresa). Decoració nova de Brunet i Pous. Aquesta obra ha resultat un veritable aconecement artístic en el teatre Apolo, de Madrid. S'adverteix al públic que aquesta obra està presa d'un episodi ocorregut en aquesta ciutat durant els successos de juliol i que son argument i assumpte se desenvolupen en una casa de mal viure.—Se despatxa a complicitat per a dissabte i diumenge.

Teatre Apolo Avui, divendres, no hi ha funció per donar lloc a l'assaig general del nou drama en 7 actes i 12 quadres.

Secretos de la Inquisición ó El imperio de las sombras que s'estrenarà demà dissabte.—Pròximament, el drama pòstum, den Tolstoy.

El cadáver viviente

LA RABASSADA Hotel-Restaurant

Obert dia i nit.—Gabinet particular. Cuina de primera.—Servei a la Carta y Còctels desde 5 pesetas

Atraccions Americanes

Scenic Railway, Bowling All oys Cake Walk, Casa encantada, Palau de cristall, Palau de la rialla, Passeig, etc.

Entrada, 0'50 ptes. amb dret a escullir una atracció.

Casino particular — Jocs variis

RESTAURANT DE LUXE

Servei a la gran carta.—Chef de Paris.

Concerts diaris per la

ORQUESTRA DE TIGANES

Tramvia directe, sortint cada 20 minuts, desde la cantonada del carrer Craywickel a LA RABASSADA. Automòbils desde casa Guimis a LA RABASSADA. Carruatges desde Tibidabo a LA RABASSADA.

SADA.

TEATRE ESPANYA

Companyia de declamació del primer actor Lluís Blanes i de la que forma part l'eminent primera actriu donya Concepció Llorente.—Dissabte, 21, a les nou de la nit, funció extraordinària: el drama en 3 actes, «Juan José», seguirà el drama en 3 actes, «Ferra baixa».—Dimecres, dues extraordinàries funcions.

Concerts
MUSIC-HALL - LA BUENA SOMBRA - 3, GINJOL, 3
TELÉFON 1801

AVUI, TARDE Y NIT, èxit del quènto còmic-líric «El tanto de las monjas», posat en escena per INOCENCIO FANALS, al qual acompanyen en el desempeny les simpàtiques TUDÉLINAS i el popular artista PEP MARQUÉS

Èxit al NIDO DE CABRA y al mestre LARA Ovario a GARCÍ, RUÑO

Applausos a LES D'ORELLY'S

Entusiasme a LAS GIRELLINAS

Deliri a MIMOSETTE

Arrebatament a TOTA LA TROUPE

Entrada lliure.—Totes les nits, després de dos quarts de quatre.—Nit, a les nou.—Grans espectacles.—Entrada lliure.

Gran Eden Concert-Assalt, 12

Telèfon 2,461.—Tots els dies, tarde, a dos quarts de quatre.—Nit, a les nou.—Grans espectacles.—Entrada lliure.

ALOAZAR ESPAÑOL - 7, Unió, 7

Tots els dies, tarde y nit, GRAN TROUPE DE VARIETES.—SARQUELETES COMIQUES

Restaurat a la carta. Servei de orde, dia y nit

Cinematògrafs

SALA MERCED

Gran cinematògraf. GRUTES artístiques. Tots els dies estrena d'interessants pel·lícules còmiques, dramàtiques i del natural. El millor programa de Barcelona. Espectacle el més esculit del distingit públic barceloní. GRUTES reformades que poden titularse amb veritat el palau de la rialla.

Gran Saló Doré

Avui, divendres, colossals programa de pel·lícules i atraccions de primer orde, entre elles les noves a Barcelona,

Miss Darwils

musical de primer orde.

Lange et Gibson

acrobates equilibristes de primer orde.

The BALLIOTS

el número millor que actúa a Barcelona, y altres de reconegut mèrit.

El 24, debutarà el gran

Francisco Sanz

IDEAL CINE

Corts, 605 y 607, entre Passeig de Gràcia y Rambla de Catalunya.

DIA DE MODA

Avui, a la tarde, precós programa amb notables estrenes.

Nit, primera funció de GRAN MODA

per abonament, a càrrec del ROPE-RO DE LA BLUSA.

Per a la funció d'aquesta nit no son vistes els vales ni passes que hi ha en circulació.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE.—Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pesettes 3'50. Els divendres, bouillabaisse. Dissabtes, menú corrent i vegetarià.

FILLS DE F. MAS SARDÀ

RAMBLA DEL CENTRE, 25. - BARCELONA

Negociem els cupons Amortizable 5 per 100, venciment 15 de novembre pròxim.

Botlletí comercial

19 d'octubre de 1911

Moviment de Borsa

BORSA DE MADRID
Interior comptat 83'40
— fi de mes 83'55
— 4 per 100 101'15
Amortizable 5 per 100 101'15
— 4 per 100 101'15

Banc d'Espanya (seccions) 450'00
Accions Tabacalera 48'75
Rim de la Plata 48'75
Sucrea preferents 18'00
— ordinaries 18'00
— obligacions 78'75
França 108'10
Lliures 108'10

BORSA DE BARCELONA
Cotitació oficial

Londres, 90 dies vista 27'41
— 90 dies vista 27'41
Paris, 90 dies vista 9'25
Madrid y places banca, a 3 d'v 9'30

Efectes públics espanyols

Deute Inter. fi de mes (janer) 83'50
— 4 per 100 83'50
— 4 per 100, serie A 85'90
— B 85'70
— C 85'60
— D 85'75
— E 83'45
— F 85'25
— G, H 85'25

— dif. serie 85'25
— Amort. fi de mes (15 nov.) 101'85
— comp. serie A 101'85
— B 101'45
— C 101'40
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35
— G, H 101'35

— dif. serie 101'35
— Amort. fi de mes (janer) 101'35
— comp. serie A 101'35
— B 101'35
— C 101'35
— D 101'35
— E 101'35
— F 101'35